

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-73(7)/13/JS

Warszawa, 20 grudnia 2013 r.

DECYZJA DIH-1/ 68 /2013

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r., poz. 267 t.j.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r., Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Viktoria Sp. z o.o. z siedzibą w Otwocku, od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 30 sierpnia 2013 r. (nr akt sprawy: Ż.8361.113.2013, PO.830.145.2013.PS), którą ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 3.000zł (słownie: trzy tysiące złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu jednej partii zafałszowanego środka spożywczego, tj. „Soku z owoców granatu. 100% Soku z granatu” a’ 1L w cenie 12 zł/szt., oznaczonego datą produkcji 27.04.2013, datą minimalnej trwałości 27.10.2014, wyprodukowanego w Azerbejdżanie przez Gilan Holding, Gilan Gabala Canning Factory LLC, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 3-17 czerwca 2013 r. przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w magazynie spółki, mieszczącym się przy ul. Górskiej 22 w Otwocku, należącym do przedsiębiorcy Viktoria Sp. z o.o. z siedzibą w Otwocku, w dniu 10 czerwca 2013 r. pobrano do badań laboratoryjnych, próbkę pięciu sztuk szklanych butelek soku z owoców granatu, oznaczonych: „Sok z owoców granatu. 100% Soku z granatu” a’ 1L z partii liczącej 6.144 szklanych butelek, zwanego dalej: „100% soku z granatu”.

Dane dotyczące ocenianej partii udokumentowano w Protokole pobrania próbki produktu Nr 087478 z dnia 10 czerwca 2013 r.

Jednocześnie z tej samej partii i w tych samych ilościach pobrano, zabezpieczono i przekazano kontrolowanemu w celu przechowania, próbki kontrolne (Protokół pobrania próbki kontrolnej Nr 087479 z dnia 10 czerwca 2013 r.).

Badania przeprowadzone przez Laboratorium Kontrolno-Analityczne Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, zwane dalej: „Laboratorium w Warszawie”, wykazały, że w 100% soku z granatu, oznaczonego datą produkcji: 27.04.2013 i datą minimalnej trwałości 27.10.2014 stwierdzono obecność sacharozy (cukru dodanego), podczas gdy, zgodnie z deklaracją na etykiecie opakowań jednostkowych, miał to być „100% soku z granatu”, co podkreślono również w składzie przedmiotowego produktu – „Składniki: 100% soku z granatu.” Powyższe udokumentowano w Sprawozdaniu z badań Nr 277/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r., zwanym dalej „*Sprawozdaniem z badań Nr 277/2013*”.

Trzeba przy tym zaznaczyć, że na podstawie okazanego przez kontrolowanego Protokołu kontroli Nr KO.1410.11.2013 z kontroli przeprowadzonej w dniach 13-15 maja 2013 r. przez Wojewódzki Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w Warszawie ustalono, że w toku kontroli pobrano do badań laboratoryjnych próbkę 100% soku z granatu a' 1L pochodzącego z innej partii, tj. oznaczonej datą produkcji: 19.04.2013 i datą minimalnej trwałości 19.10.2014. Badania przeprowadzone przez Centralne Laboratorium w Poznaniu Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych (Sprawozdanie z badań nr 433/K/2013) wykazały, że w przedmiotowym soku stwierdzono obecność sacharozy.

W dniu 17 czerwca 2013 r. przekazano przedsiębiorcy Viktoria Sp. z o.o. z siedzibą w Otwocku, sprawozdanie z badań Nr 277/2013.

Jednocześnie poinformowano go o przysługującym mu prawie do złożenia wniosku o przebadanie próbki kontrolnej. Ww. przedsiębiorca nie złożył wniosku o zbadanie próbki kontrolnej.

W dniu 17 czerwca 2013 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej: „*Mazowieckim WIIH*” wydał na podstawie art. 32 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.) decyzję zarządzającą usunięcie nieprawidłowości w zakresie oznakowania opakowań jednostkowych jednej partii liczącej 6.134 butelki soku a' 1L oznaczonego datą produkcji: 27.04.2013 i datą minimalnej trwałości 27.10.2014. , deklarowanego jako „100% soku z granatu”.

W dniu 25 czerwca 2013 r. w nawiązaniu do wydanej decyzji przedsiębiorca Viktoria Sp. z o.o. z siedzibą w Otwocku, poinformował Mazowieckiego WIIH, że usunął nieprawidłowości dotyczące oznakowania etykiet zbadanej partii, które wprowadzały konsumentów w błąd co do rzeczywistej jakości produktu.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z dnia 30 lipca 2013 r. Mazowiecki WIIH, zawiadomił przedsiębiorcę Viktoria Sp. z o.o. z siedzibą w Otwocku, zwanego dalej: „stroną”, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji administracyjnej w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r., Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o jakości handlowej”, za wprowadzenie do obrotu zafałszowanego artykułu rolno-spożywczego, informując jednocześnie o przysługującym mu, na podstawie art. 10 Kpa,

prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 10 dni od daty otrzymania niniejszego zawiadomienia.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 30 sierpnia 2013 r. (nr akt: Ż.8361.113.2013, PO.830.145.2013.PS) Mazowiecki WIIH na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej wymierzył przedsiębiorcy Viktoria Sp. z o.o. z siedzibą w Otwocku karę pieniężną w wysokości 3.000 zł (słownie: trzy tysiące złotych) za wprowadzenie do obrotu ww. zafałszowanego artykułu rolno-spożywczego.

Pismem z dnia 9 września 2013 r. (nadanym w placówce pocztowej w dniu 12 września 2013 r.) strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej: „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o obniżenie wysokości nałożonej kary pieniężnej w kwocie 3.000 zł. Strona podniosła, że w obecnej chwili sprzedaż soków jest znikoma, a firma jest mikroprzedsiębiorstwem i znajduje się w trudnej sytuacji finansowej. Podkreśliła, że za to samo wykroczenie Mazowiecki Wojewódzki Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych nałożył już karę pieniężną, a także fakt, że obie kontrole odbyły się w ciągu jednego tygodnia. Ponadto strona (na podstawie wyjaśnień producenta), przyznała że zakwestionowany sok z granatu zawierał dodatek cukru (sacharozy), choć było to sprzeczne z deklaracją na opakowaniu.

Równocześnie strona wniosła o uchylenie decyzji w zakresie pozostałego przedmiotu decyzji w związku z zastosowaniem wytycznych dobrowolnego Kodeksu Praktyki AIJN jako odniesienia badanej jakości soków. Stwierdziła, że nie będąc członkiem stowarzyszenia ani nie stosując ww. kodeksu nie powinna być poddawana ocenie w zakresie tych wytycznych. Zdaniem strony wprowadzone do obrotu produkty spełniały wymagania przepisów rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 września 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej soków i nektarów owocowych (Dz.U. Nr 177, poz. 1735 z późn. zm.). W związku z tym niezgodności wynikające z badań laboratoryjnych przeprowadzonych w oparciu o Kodeks Praktyki AIJN strona traktuje jako informacje dotyczące jakości produktów w odniesieniu do dobrowolnych wytycznych, a nie jako niezgodnych z przepisami prawa w zakresie jakości handlowej soków.

Pismem z dnia 25 września 2013 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Viktoria Sp. z o.o. z siedzibą w Otwocku, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień i telefonicznie podtrzymała prośbę wyrażoną odwołaniu o obniżenie wymierzonej kary.

Pismem z dnia 5 listopada 2013 r. Prezes UOKiK wniósł o uzupełnienie dowodów w prowadzonym postępowaniu w sprawie odwołania od decyzji Mazowieckiego WIIH z dnia 30 sierpnia 2013 r. (nr akt sprawy: Ż.8361.113.2013, PO.830.145.2013.PS).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Rozporządzenie nr (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. L 31 z 01.02.2002 r. s. 1 z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem 178/2002” definiuje handel detaliczny. Zgodnie z art. 3 pkt 7 tego rozporządzenia "handel detaliczny" oznacza obsługę i/lub przetwarzanie żywności i jej przechowywanie w punkcie sprzedaży lub w punkcie dostaw dla konsumenta finalnego; określenie to obejmuje terminale dystrybucyjne, działalność cateringową, stołówki zakładowe, catering instytucjonalny, restauracje i podobne działania związane z usługami żywnościowymi, sklepy, centra dystrybucji w supermarketach i hurtownie.

Ustawa o jakości handlowej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 4, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafałszowane, podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1.000 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia, na mocy art. 40a ust. 5 tej ustawy, stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

Artykuł rolno-spożywczy zafałszowany, jak wynika z art. 3 pkt 10 ww. ustawy, oznacza produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów, w szczególności jeżeli:

- a) dokonano zabiegów, które zmieniły lub ukryły jego rzeczywisty skład lub nadały mu wygląd produktu zgodnego z przepisami dotyczącymi jakości handlowej,
- b) w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą,
- c) w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej.

Podkreślenia wymaga, iż celem prawa żywnościowego jest szeroko rozumiana ochrona interesów konsumentów. Rozporządzenie nr 178/2002, w art. 8 precyzuje, że celem tego prawa jest ochrona interesów konsumentów i umożliwienie im świadomego wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością. Prawo żywnościowe ma przeciwdziałać oszukańczym lub podstępным praktykom, fałszowaniu żywności oraz wszelkim innym praktykom mogącym wprowadzić konsumenta w błąd z uwzględnieniem uczciwych praktyk w handlu żywnością (art. 5 ust. 1). Zgodnie z art. 16 tego rozporządzenia etykietowanie, reklama i prezentacja żywności lub pasz, z uwzględnieniem ich kształtu, wyglądu lub

opakowania, używanych opakowań, sposobu ułożenia i miejsca wystawienia oraz informacji udostępnionych na ich temat w jakikolwiek sposób, nie może wprowadzać konsumentów w błąd.

W niniejszej sprawie, badania próbki 100% soku z granatu pobranego w toku kontroli w placówce należącej do strony, przeprowadzone przez Laboratorium w Warszawie (Sprawozdanie z badań nr 277/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r.), wykazały że w 100% soku z granatu oznaczonego datą produkcji: 27.04.2013 i datą minimalnej trwałości 27.10.2014 stwierdzono obecność sacharozy (cukru dodanego), podczas gdy, zgodnie z deklaracją na etykiecie opakowań jednostkowych, miał to być „100% soku z granatu”, co podkreślono również w składzie przedmiotowego produktu – „Składniki: 100% soku z granatu.”

Należy zaznaczyć, że w trakcie trwania kontroli prowadzonej u przedsiębiorcy Viktoria Sp. z o.o. z siedzibą w Otwocku, przez Mazowieckiego WIIH wpłynęło pismo z dnia 3 czerwca 2013 r. od Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwanego dalej „MWIJHARS” informujące, że w związku ze skargą konsumentką przeprowadzono badania 100% soku z granatu a’ 1L oznaczonego datą produkcji: 19.04.2013 i datą minimalnej trwałości 19.10.2014. Wyniki tych badań wskazywały na zafałszowanie tego produktu (Sprawozdanie z badań nr 433/K/2013). W ww. piśmie poinformowano także, że MWIJHARS wszczął postępowanie administracyjne na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, wnosząc jednocześnie o zwrócenie uwagi na zakwestionowany produkt podczas przeprowadzenia kontroli w obrocie detalicznym przez Mazowieckiego WIIH.

Biorąc powyższe pod uwagę, zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Mazowiecki WIIH słusznie uznał, że w oznakowaniu 100% soku z granatu podano niezgodnie z prawdą dane w zakresie składu produktu, co stanowiło podstawę do zakwalifikowania tego produktu, jako zafałszowanego (art. 3 pkt 10 lit. c ustawy o jakości handlowej) oraz wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej, o której mowa w art. 40a ust. 1 pkt 4 ww. ustawy.

W pierwszej kolejności strona wniosła o obniżenie wymierzonej kary pieniężnej w wysokości 3.000 zł z uwagi na fakt, że w obecnej chwili sprzedaż soków jest znikoma, a firma jest mikroprzedsiębiorstwem i znajduje się w trudnej sytuacji finansowej.

W opinii Prezesa UOKiK, sposób ustalenia kary i wymierzenie jej w wysokości 3.000 zł były zgodne z kryteriami zawartymi w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, tj. w toku postępowania administracyjnego wzięto pod uwagę stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów, co znalazło uzasadnienie w zebranych materiale dowodowym. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia 178/2002, kary mające zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego powinny być m.in. skuteczne i odstrasżające. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Poza tym, aby kara była odstrasżająca jej wysokość musi być dotkliwa dla przedsiębiorcy.

Słuszność powyższego stanowiska znajduje potwierdzenie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 lipca 2010 r., sygn. VI SA/Wa 769/10, w

którym Sąd podkreślił, że celem ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych jest m.in. ochrona konsumentów przed nieuczciwymi praktykami handlowymi, dlatego też kary wymierzane w tego rodzaju sprawach, po uwzględnieniu kryteriów ich wymierzania określonych w art. 40a ww. ustawy, nie mogą być symboliczne.

Wysokość wymierzonej kary w kwocie 3.000 zł, przy minimalnej 1.000 zł i maksymalnej 186.301,1 zł (stanowiącej 10 % przychodu przedsiębiorcy za rok 2012), mieści się zatem w przedziale przewidzianym w art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej. Wbrew twierdzeniu strony wysokość kary stanowiąca zaledwie 1,6% możliwej do wymierzenia nie można uznać za zbyt wygórowaną.

Dodać należy również, że wartość zakwestionowanej z uwagi na zafałszowanie partii 100% soku z granatu wynosiła 73.728 zł.

Odwołując się od ww. decyzji strona podniosła, że za to samo wykroczenie Mazowiecki Wojewódzki Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych nałożył już karę pieniężną, a także fakt, że obie kontrole odbyły się w ciągu jednego tygodnia.

Odnosząc się do podniesionej kwestii należy zauważyć, że strona prowadzi działalność zarówno w zakresie importu produktów z krajów trzecich jak również w zakresie handlu detalicznego (w części dotyczącej sprzedaży hurtowej – oświadczenie przedsiębiorcy z dnia 13 czerwca 2013 r. przedstawiające listę odbiorców soku, faktura z dnia 10 maja 2013r. przesłana przez stronę przy piśmie z dnia 26 listopada 2013 r.) na rynku krajowym, stąd też podlega kontroli dwóch organów, tj. Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, jak i Inspekcji Handlowej. Choć strona w uzupełniającym materiale dowodowym stanowiącym odpowiedź na pismo Prezesa UOKiK z dnia 5 listopada 2013 r. nie przedstawiła dowodów sprzedaży na rynek krajowy soku z granatu z partii zakwestionowanej przez Mazowieckiego WIIH to niewątpliwie posiadała ją w celu sprzedaży. Kontrola produktów przeznaczonych do wprowadzenia do obrotu handlowego zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o Inspekcji Handlowej mieści się w kompetencjach Inspekcji Handlowej.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zauważa, że zgodnie z dokumentami (protokół kontroli Nr KO.1410.11.2013) kontrola przeprowadzona przez Wojewódzki Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w Warszawie odbyła się w dniach 13-15 maja 2013 r., natomiast kontrola przeprowadzona przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej miała miejsce w dniach 3-17 czerwca 2013 r. (protokół kontroli Nr Ż.8361.113.2013), a zatem w odstępie dłuższym niż jeden tydzień. Ponadto przedmiotem kontroli były dwie różne partie produkcyjne 100% soku z granatu: partia oznaczona datą produkcji: 19.04.2013 i datą minimalnej trwałości 19.10.2014 (Sprawozdanie z badań nr 433/K/2013 z dnia 21 maja 2013 r.) i partia oznaczona datą produkcji: 27.04.2013 i datą minimalnej trwałości 27.10.2014 (Sprawozdanie z badań nr 277/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r.). W obu partiach zbadanych przez dwa organy kontroli stwierdzono zafałszowanie. Należy zaznaczyć, że strona znając wyniki badań z maja br., w wyniku których stwierdzono zafałszowanie produktu, nie podjęła żadnych działań korygujących polegających na zmianie

nazwy na adekwatną do składu. Dopiero w czerwcu po kontroli Inspekcji Handlowej i wykryciu zafałszowania następnej partii 100% soku z granatu, zamówiła etykiety z prawdziwymi informacjami dotyczącymi produktu (pismo strony z dnia 25 czerwca 2013 r. wraz z wzorem etykiety). Reasumując strona na skutek nieusunięcia nieprawidłowości ujawnionych w trakcie kontroli przeprowadzonej przez MWIJHARS doprowadziła, że wszczęto wobec niej dwa postępowania o wymierzenie kary z art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej. Wskazać jednak należy, że postępowania te dotyczyły kontroli realizowanych przez dwa organy urzędowej kontroli żywności – w zakresie ich kompetencji - i dwóch różnych partii produktów, a zatem wbrew temu co twierdzi strona nie występuje okoliczność podwójnego karania za ten sam czyn. Należy też zauważyć, że kontrole zostały przeprowadzone przez dwa organy w oparciu o dwie różne podstawy prawne ustawy o jakości handlowej, tj.: MWIJHARS w oparciu o art. 17 ust. 1 lit. a i b oraz pkt 2 i 8 natomiast Mazowiecki WIIH w oparciu o art. 17 ust. 3 powierzający nadzór nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych w obrocie detalicznym Inspekcji Handlowej. Tym samym Mazowiecki WIIH działał w zakresie ustawowych kompetencji dokonując kontroli soku z granatu znajdującego się w obrocie hurtowym na rynku krajowym. Obrót hurtowy środkami spożywczymi przeznaczonymi dla ostatecznego odbiorcy (konsumenta) mieści się w definicji handlu detalicznego określonego w art. 3 pkt 7 rozporządzenia 178/2002. Powyższe dodatkowo wskazuje, że argument strony w kwestii ukarania jej za to samo naruszenie prawa jest bezzasadny. Kara pieniężna o której mowa w art. 40a ust. 1 pkt 4 może bowiem być wymierzana na każdym etapie wprowadzania do obrotu, tj. zarówno na etapie pierwszego wprowadzenia do obrotu (import), jak i dalszych etapach handlu detalicznego (hurtownie, sklepy).

W następnej kolejności strona wniosła o uchylenie decyzji w zakresie pozostałego przedmiotu decyzji w związku z zastosowaniem wytycznych dobrowolnego Kodeksu Praktyki AIJN jako odniesienia badanej jakości soków. Stwierdziła, że nie będąc członkiem stowarzyszenia ani nie stosując ww. kodeksu nie powinna być poddawana ocenie w zakresie tych wytycznych. Zdaniem strony wprowadzone do obrotu produkty spełniały wymagania przepisów rozporządzenia w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej soków i nektarów owocowych.

W ocenie Prezesa UOKiK, powyższy wniosek jest bezzasadny i nie zmienia rozstrzygnięcia przedmiotowej decyzji. Należy przypomnieć, że zgodnie z deklaracją przedsiębiorcy był to 100% sok z granatu i z tego względu wyniki badań laboratoryjnych porównano z wytycznymi Kodeksu Praktyki AIJN. Przedmiotem decyzji jednak jest zafałszowanie produktu, polegające na dodatku cukru w postaci sacharozy nie występującej naturalnie w owocach granatu, a nie niezgodność z wymaganiami określonymi w Kodeksie Praktyk AIJN polegająca na obniżonej jakości handlowej produktu spowodowanej niższą gęstością względną i obniżonym ekstraktem.

Zatem w przypadku zafałszowania produktu, twierdzenie strony, że wprowadzone do obrotu produkty spełniały wymagania przepisów jest nieprawdziwe, chociażby w kontekście art. 4 ustawy o jakości handlowej według którego wprowadzane do obrotu artykuły rolno-

spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. W niniejszej sprawie tej zgodności nie było, gdyż 100% sok z granatu nie był zgodny z deklaracją producenta umieszczoną na opakowaniu.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. Victoria Sp. z o.o.
ul. Kościuszki 26A
05-400 Otwock
2. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Warszawie
3. a/a